

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 696/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti advokáta [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 7Cb/32/2015 zo 14. septembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci

1. Z ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 24. novembra 2021 vyplýva, že žalobca [REDAKOVANÉ] sa žalobou na okresnom súde domáha zaplatenia 360 000 eur s prísl. proti žalovanému [REDAKOVANÉ]. Na pojednávaní 14. septembra 2021 okresný súd pristúpil k výsluchu žalovaného, ktorého na pojednávaní zastupoval sťažovateľ ako jeho právny zástupca. Právna zástupkyňa žalobcu začala klásť otázky žalovanému, avšak po každej položenej otázke sťažovateľ namietal vyslovenú otázku s tým, že nemá súvislosť s predmetom sporu. Okresný súd upozornil sťažovateľa, že jeho správanie hraničí s aroganciou a pohrdaním súdu, a následne ho poučil o možnosti uloženia poriadkovej pokuty. Upozornenie okresného súdu nevedlo k náprave a právni zástupcovia strán sporu si opakovane skákali do reči. Konanie bolo prerušené na 5 minút a odročené na ten istý deň o 10.32 h. Právnej zástupkyňi žalobcu sa z dôvodu nevhodného správania sťažovateľa nepodarilo počas 1 a pol hodiny pojednávania položiť podľa jej uvedenia všetky pripravené otázky. Okresný súd napadnutým uznesením uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu vo výške 300 eur [§ 102 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“)]. Napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 29. októbra 2021.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta výšku uloženej poriadkovej pokuty, ktorá je podľa jeho názoru neprimeraná. Tiež tvrdí, že okresný súd neodôvodnil jej intenzitu a rozsah. Sťažovateľ uviedol, že na pojednávaní hájil a bránil záujmy klienta. Okrem toho namieta,

že pred udelím poriadkovej pokuty nebol o jej možnosti riadne poučený. Na základe uvedeného sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie, priznať primerané finančné zadostučinenie 2 500 eur a náhradu trov konania.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je zjavne neopodstatnený.

4. Úloha ústavného súdu pri rozhodovaní o sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, či nie sú arbitrárne, resp. svojvoľné s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, I. ÚS 241/07).

5. Úlohou ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom nie je chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné sudy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (I. ÚS 19/02).

6. Rozhodnutia o poriadkovej pokute sú procesnou sankciou, ktorými je možné vynútiť si splnenie tých procesných povinností, ktoré napriek tomu, že došlo k ich účinnému uloženiu, splnené neboli. Súčasne je rozhodnutie súdu o poriadkovom opatrení svojou povahou procesným rozhodnutím s procesnoprávnymi dôsledkami len pre určité štádium civilného sporového konania; nestáva sa samo osebe predmetom konania, a nejde tak o rozhodnutie vo veci samej, ktorý by do práv a povinností strán sporu konečným spôsobom. Zmyslom využitia poriadkového opatrenia je zabezpečenie plynulosti postupu súdu v prv prebiehajúcom (existujúcom) súdnom konaní, nie jeho rozmnožovanie o ďalšie „konania“, ktoré navyše nemajú pre prejednávajúcu vec žiaden význam (II. ÚS 152/2017).

7. Ústavný súd tiež konštatuje, že svojou podstatou uvedené poriadkové opatrenie umožňuje zabezpečiť nerušený priebeh konania a súčinnosť strán sporu, resp. ich zástupcov a iných subjektov v prípade, ak títo nemajú záujem podieľať sa na prebiehajúcom konaní spôsobom, ktorý zákon upravuje, alebo ak by priebeh konania iným spôsobom sťažovali, predlžovali, či dokonca marili (IV. ÚS 233/2020).

8. Podľa § 102 ods. 2 CSP výšku poriadkovej pokuty určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť do 500 eur.

9. Pokiaľ ide o výšku poriadkovej pokuty, tú určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti, čo znamená, že pri stanovení sumy každej pokuty disponuje súd voľnou úvahou. Miera voľnej úvahy súdu však nie je absolútna, ale je obmedzená maximálnou možnou hranicou vo výške 500 eur. Pôjde teda zväčša o pokuty v zanedbateľnej alebo bagateľnej výške. Opodstatnenosť sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy preto prichádza do úvahy iba v prípadoch extrémneho vybočenia zo štandardov uplatňovaných v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktoré môžu mať za následok porušenie ústavou garantovaných základných práv a slobôd, alebo tiež v prípadoch absencie primeraného zdôvodnenia tohto rozhodnutia všeobecným súdom (III. ÚS 346/2018, I. ÚS 389/2017).

10. Kompetencie ústavného súdu nenahrádzajú postupy a rozhodnutia všeobecných súdov a nepoužívajú sa na skúmanie tvrdenej nesprávnosti, pretože ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo vzťahu k všeobecným súdom. Postup v súdnom konaní, zisťovanie a hodnotenie skutkového stavu, výklad iných než ústavných predpisov a ich aplikácia sú pri riešení konkrétnych prípadov záležitosťou všeobecných súdov. Ústavnému súdu preto neprislúcha posudzovať zákonnosť vydaných súdnych rozhodnutí za predpokladu, že nimi nebolo porušené ústavou zaručené právo či sloboda. Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 70/08).

11. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že sťažovateľ rušil poriadok a dôstojný priebeh pojednávania 14. septembra 2021, po ústnom upozornení sudkyne k náprave nedošlo a súd zjednal nápravu poriadkovým opatrením. Súd videl porušenie právnej povinnosti na strane sťažovateľa v tom, že na pojednávaní vykrikoval, skákal do reči právnej zástupkyne žalobcu, nahlas hodnotil priebeh pojednávania, „hral“ sa s mobilným telefónom. Okresný súd bol toho názoru, že uložená poriadková pokuta vo výške 300 eur zodpovedá a je primeraná povahe porušenej povinnosti s prihliadnutím na osobu, ktorá povinnosť porušila.

12. Ústavný súd dospel k záveru, že námietky sťažovateľa neodôvodňujú prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, pretože sú zjavne neopodstatnené. Ustanovenie § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde dáva v záujme racionality a efektivity konania ústavnému súdu právomoc posúdiť prijateľnosť návrhu predtým, než dospeje k záveru, že o návrhu rozhodne meritórne nálezom. Za zjavne neopodstatnenú považuje ústavný súd takú sťažnosť, keď uplatnené námietky nie sú spôsobilé spochybniť ústavnosť napadnutých rozhodnutí. Ide o situácie, keď ústavnej sťažnosti chýba ústavnoprávna dimenzia. Tak je to aj v tomto prípade, preto ústavný súd sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu